

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ โกวิทกุล. (2544). การเปรียบเทียบภาษิต - คำพังเพยจีนกับสำนวน - ภาษิตไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินดาพร พินพงทรัพย์. (2545). การศึกษาสำนวนจีนที่ประกอบด้วยตัวอักษรมากกว่า 4 ตัว. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉิน หยงหลิน. (2526). สำนวนจีนและสำนวนไทย : การศึกษาเปรียบเทียบ (Chinese and Thai Idiomatic Expressions : A Comparative Study). วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ซัซศรีณย์ เชิดชูตระกูลชัย. (2544). สำนวนกริยา - กรรมแบบสามพยางค์ที่ใช้บ่อยในภาษาจีน. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชญญพร ปริญาวุฒิชัย. (2543). การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนที่มีตัวเลขในภาษาจีนและภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เชิดชัย ผาสุพงษ์. (2545). พจนานุกรมสำนวนจีน-ไทย 漢泰熟語詞典. กรุงเทพฯ: พู่กันจีน.
- ธัญญา พิชัยแพทย์. (2531). การวิเคราะห์ลีลาภาษาในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส. สมัคร สุนทรเวช. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ธีรชัย เอี่ยมวรเมธ. (2535). พจนานุกรมจีน-ไทย 現代漢語詞典. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.

ประพิน มโนชัยวิบูลย์.(2541). ไวยากรณ์จีนกลาง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประภัศร วศินนิติวงศ์.(2544). สนุกกับสำนวนจีน. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.

พริยา สุรขจร.(2544). สำนวนจีนและสำนวนไทยที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์ : การศึกษาเปรียบเทียบ
วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มานิต เจียรบรรจงกิจ.(2542). ขุมขุมสำนวนจีน 漢語成語集. (เล่ม 1-3) กรุงเทพฯ: ทฤษฎี.

วรรณิดา ถึงแสง.(2545). การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนจีนกับสำนวนไทยที่มีคำบอกอวัยวะ
“ตา”. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะอักษร
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์.(2527) ภาษาและภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. (สมเด็จพระเจ้า). (2545). เมื่อข้าพเจ้าเป็นนักเรียนนอก.
พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ศึกษาธิการ, กระทรวง และบริษัท ซี.พี. เซเวนอีเลฟเวน จำกัด. สิ่งดีในวิถีชีวิตไทย-จีน.(2539).
กรุงเทพฯ: กรมสามัญศึกษา.

สุนันท์ อัญชลีกุล.(2543) คำพังเพย: รูปภาษาและเจตนาการใช้ วารสารภาษาและวรรณคดี
ไทย 43 (17), 145-155.

สุมาลี ศรีปานเงิน (2543). การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนจีนที่มีคำว่า“xin”กับสำนวนไทยที่มี
ความหมายตรงกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสี่ยว อานต้า. (2547). ไวยากรณ์จีน 現代漢語語法. กรุงเทพฯ: ทฤษฎี.

- Chén, Kāng; Dǒng, kūn and Shèng, Dōnglíng 陳抗、董崑、盛冬鈴 (2003).
Duō gōngnéng Chéngyǔ Cídiǎn 多功能成語詞典. 6th ed. Shànghǎi 上海:
 Shànghǎi Hànyǔ Dàcídiǎn Chūbǎnshè 上海汉语大词典出版社.
- Lǐ, Dìngkǎi and Wáng, Zhìjié 李定凱、王治傑 (2003). **Chéngyǔ Yìngyòng Cídiǎn** 成語應用詞典. 2nd ed. Shànghǎi 上海: Shànghǎi Císhū Chūbǎnshè 上海辭書出版社.
- Lǐ, Xīnjiàn; Luó, Xīnfāng; and Fán, Fèngzhēn 李新建, 羅新芳, 和樊鳳珍(1997).
Chéngyǔ héyànyǔ 成語和諺語. (สำนวนจีนและสุภาษิต) Hénán 河南:
 Dàxiàng Chūbǎnshè 大象出版社.
- Lǐ, Xīnjiàn (2004). **Xiàndài Hànyǔ Guīfàn Cídiǎn** 現代漢語規範詞典. 5th ed.
 Běijīng 北京: Wàiyǔ Jiàoxué yǔ Yánjiū Chūbǎnshè 外語教學與研究出版社,
 Yǔwén Chūbǎnshè 語文出版社.
- Táiwān Shāngwù Yìnshūguǎn Biānshěn Wěiyuánhui 臺灣商務印書館編審委員會.
 1997 **Zēngxiū Cíyuán** 增修辭源. (พจนานุกรมฉบับเรียงเรียง) 10th ed. Táiběi
 臺北. Táiwān Shāngwù Yìnshūguǎn 臺灣商務印書館.
- Wáng, Yǒng (2000). **Hànyǔ Cíhuì Jiàochéng** 漢語詞彙教程. Běijīng 北京:
 Běijīng Yǔyán Wénhuà Dàxué Chūbǎnshè 北京語言文化大學出版社.
- Wáng, Qín; Mǎ, Guófán; Xǔ, Zhèngyuán; and Sūn, Yùzhēn 王勤, 馬國凡,
 許正元, 和孫玉濤. 1995: **fēnlèi Hànyǔ Chéngyǔ Dàcídiǎn** 分類漢語成語大辭典.
 (พจนานุกรมการแบ่งประเภทสำนวนจีนฉบับใหญ่) 2nd ed
 Shāndōng 山東: Shāndōng Jiàoyù Chūbǎnshè 山東教育出版社.
- Wáng, Lì 王力 (1999). **Zhōngguó Chéngyǔ Dàcídiǎn** 中國成語大辭典. (พจนานุกรม
 สำนวนจีนฉบับใหญ่) 1st ed. Shànghǎi 上海: Shànghǎi Císhū Chūbǎnshè 上海辭書出版社.
- Wén, Duānzhèng (2002). **Zhōngguó Xièhòuyǔ Dàcídiǎn** 中國歇後語大詞典.
 Shànghǎi 上海: Shànghǎi Císhū Chūbǎnshè 上海辭書出版社.

Yōng, Hè 雍賀. 1998. **Qīngsōng Xué Chéngyǔ** 輕鬆學成語. (วิธีง่าย ๆ ในการเรียน
สำนวน) Xīn Shìjiè Chūbǎnshè 新世界出版社.

Zhōngguó Shìkē Xuéyuàn Yǔyán Yánjiūsuǒ 中國科學院語言研究所. 1999.

Xiàndài Hànyǔ Cídiǎn 現代漢語詞典. (พจนานุกรมภาษาจีนกลางปัจจุบัน)
3rd ed. Běijīng 北京: shāngwù yìnshūguǎn 商務印書館

Zhū, Zǔyán 朱祖延 (2004). **Hànyǔ Chéngyǔ Dàcídiǎn** 漢語成語大詞典. 3rd ed.
Běijīng 北京: Zhōnghuá Shūjú 中華書局.